

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۰/۱۵

عبدالغفور لېوال

د پاکستان له ستوني

په افغانستان کې د واکمنۍ بدلولو ځګړوی

د افغانستان په ګاونډ کې د پاکستان تر زېږون روسته، بنایي دا لومړی ځل دی، چې د دغه هېواد د بهرنیو چارو وزارت په افغانستان کې د واکمنۍ د بدلون هیله څرګنده کړې ده. د خبرونو له مخې د دغه هېواد د بهرنیو چارو وزارت ویلي: «هیله لرو چې یوه ورځ افغان ولس ازاد شي او ریښتیني حکومت ولري!»

د پاکستان د بهرنیو چارو وزارت ویلي نه دي، چې ولې افغانستان له هغې واکمنۍ ازادول غواړي، چې د دوی د پوځي استخباراتو مشر یې بریا په کابل سرینا هوټل کې د چاپو په پیاله ولمانځله؟ د واک ته رسېدو پرمهال یې په ټول پاکستان کې مېتیاوې وپېشل کېدل او مبارکياي یې یوبل ته ویلي؟ څه پېښ شول؟

د پاکستان د بهرنیو چارو وزارت په وینا کې د «ریښتیني حکومت» تعریف هم نهشته.

د دغه وزارت په یاده ځګړوېچنه جمله کې څو ځایونه د بحث و تأمل وړ دي، خو تر دې مخکې، راځئ وګورو، چې داسې څه ولې نوي ښکاري؟

هسي خو د ډاکټرنجیب الله د حکومت او ملګرو ملتونو د پلان په وړاندې د ۱۳۷۱ لمریز کال له کودتا رانیولې تر نن پورې په ټولو جګړو، حکومت ږنگونو او ناورینونو کې د پاکستان مخامخ یا نامخامخ لاس له ورايه ښکاري. خو د دغه هېواد له یوه رسمي ارګان څخه په دغه صراحت په افغانستان کې د واکمنۍ د اړولو هیله څرګندونه نوي پېښه ښکاري.

څه موده مخکې د افغانستان یو شمېر سیاسي تنظیمي څېرې په اسلام‌آباد کې سره راغونډې شوي، چې دې راتولېدنې د بشپړ اکثریت افغانانو غوسه راوپاروله. غوسه پر دې نهمه، چې ولې افغان سیاسيون سره راتول شوي، بلکې خلک یې د راتولېدو پرځای (اسلام‌آباد) غوسه وو. د افغانانو په تاریخي حافظه او عامه ذهنیت کې دا په یوه پوځ باور بدله شوي کلیشه Stereotype دی، چې افغانستان ته له پاکستان څخه له شر او بدۍ پرته بل څه نه راځي.

دا لکه لمر څرګنده ده، چې افغان ولس له اوسنی استبدادي واکمنۍ څخه بېزاره و ستومانه دي، خو ان د همدغې واکمنۍ په وړاندې سیاسي یا پوځي مبارزه هم د پاکستان له لارې نه غواړي. په افغانستان کې اوس تر ټولو بدنامه او خطرناکه ټاپه د پاکستانیت او پاکستان‌دوستۍ ده. د کابل د واکمنۍ په وړاندې د وسلوالو مخالفانو لپاره لا پخوا پاکستان د ځای او امکاناتو ورکولو لپاره شین څراغ ښوولی وو، خو په دې اړه د افغانستان د خلکو حساسیت بنایي یو لامل و، چې دغو ډلو ډلګیو هلته د ځای ځایګي غوره کولو ته زړونه ښه نه کړل.

بنایي پاکستان په دې خبر نه وي، چې دا ځل یوازې په افغانستان کې د حکومتونو د ادلون بدلون خبره مطرح نه ده، بلکې کیسه یوڅه لویه ده. هر بدلون به په دومره لویه جغرافیا کې پېښیږي، چې پاکستان یې هم له تاوه خوندي پاتېدلای نه شي. د نړیوالو زبرځواکونو ستراتیژیکي سیالی اوس داسې دي، چې په سیمه کې د نیابتی ترهګرو ډلو ځای پرځای کېدل یې د لومړي پړاو په توګه تر افغانستان زیات پاکستان پر اور اړولی دی. پاکستان بنایي خبر وي،

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په خبر و لولئ

چې دا یوازې پاکستاني طالبان نه دي، چې پاکستان گوانبي، بلکې د داعش و الفاعدي په گډون هلته درجنونه نورې ډلې هم هلته ځای پرځای شوي، چې نړیوالې موخې و اجنداوې لری. پاکستانی پوځ و حکومت نور په هغه سبک کې نه دی چې د هېند او افغانستان په وړاندې وجنگوي او پخپله یې له شتون څخه گټه پورته کړي. اوس په ریښتیا دغه دیو له بوتل څخه راوتلی دی.

پاکستان ولي وارخطا دی؟

هیندوستان، چین، روسیه و ایران د خپلو گټو لپاره په چټکۍ سره پر افغانستان واکمني ډلې ته نږدې کيږي. په هیند کې د طالبانو د بهرنیو چارو د وزیر هرکلي د پاکستان پوستین ته سپیره ورخوشي کړې ده، په تېره بیا چې پاکستان په دې هم پوهیږي، چې پر واکمنو د سیاسي پانگوني یوه پټه سیالي د انگریز – امریکایي ټلوالې له لوري له یوې خوا او د روسیې، چین، هیند، ایران او ان منځنۍ اسیا د ټلوالې له لوري له بلې خوا په شدت روانه ده. ټول غواړي کابل ته نږدې شي. امریکاضد ټلوالې په دې برخه کې نوي تیوري رامنځته کړې ده، دوی وايي: پرکابل واکمن که هرڅوک دي، خو که امریکا یې زموږ په وړاندې کارولی شي، موږ یې چې په گاونډي کې پراته یو، ولي یې د ځان په گټه ونه کارولای شو؟ روسیې خو له ډېرې بېرې د لومړني او یوازيني هېواد په توگه دغه واکمني لا په رسمیت هم وپېژندله، هیندوستان خپل مناسبات تر سفارتي بریده لوړ کړل.

هیند له هر کابل میشتي حکومت سره مناسبات غواړي او که دا حکومت د پاکستان ضد وي یا د پاکستان د ضدیت اکت وکړلای شي، خو نور علی نور.

دا چې د دې واکمنۍ په اړه د افغانستان خلک څه نظر لري؟ د بنځو حقوق او په لوی سر کې بشري حقونه څنگه کيږي؟ په دې اړه هیڅوک څه نهوایي. یویشتمه پېړۍ ده او سیاستونه له اخلاقو، ارزښتونو او عواطفو تش دي. په دې لویو سیالیو کې پاکستان بی برخي و سرگردان پاتې دی. هغه پاکستان چې اوس نو د دې سیالیو د یوه لوري له خوا هم کومه ټیکه اخیستلای نه شي، بلکې خپله خاوره یې هم د دې سیالیو په اور کې سوزي.

پاکستان د لویې دې پېچلتیا ته دومره وارخطا دی، چې د لومړي ځل لپاره یې په رسمي څرگندونو کې په افغانستان کې د واکمنۍ د بدلون هیله څرگنده کړې ده.

د پاکستان دا هیله به ځکه یوازې هیله پاتې شي، چې:

اول: په افغانستان کې د حکومت بدلول یا ساتل اوس نو د پاکستان تر توانه پورته خبره ده.

دویم: د پاکستان د تېرې نیمې پېړۍ چلند افغانانو ته داسې تجربې پریښي، چې که مري هم، د پاکستان له لاس څخه د ژوند اوبه نهڅښي.

درېیم: حقیقت دا دی، چې په افغانستان کې هر حکومت هغه وخت مشروعیت موندلای شي، چې د رامنځته کېدو اراده یې د افغانستان ملت کړې وي. د یوه ملي اساسي قانون له مخې یې ټاکلی وي او پر هغه د نظارت مسئولیتونه او صلاحیتونه یې معلوم وي.

که په افغانستان کې حکومت بدلیري، نو بنایي دا هڅه د افغانستان ملت وکړي، پر ته له دې چې داسې یوه هڅه له پاکستان، ایران یا بل هېواد څخه راوتل شي. د افغانستان ولس به ژر یا روسته خامخا دا کار کوي، په تېره بیا که ولس ډاډمن شي، چې استبدادي واکمنۍ په پاکستان کې د بیا ځلې پناه اخیستنې و ځالي جوړوني امکانات بایلي دي. پاکستان بنایي اوس پوهیدلای وي، چې ستونزه د ده په چلند کې ده. تر هغو چې پاکستان د افغانستان په وړاندې د ستراتیژیک عمق او **Forward Policy** یا راڅښېدونکي وړاندې راتللو سیاست بدل نه کړي، په ارگ کې هره واکمنۍ به یې په دوښمنو بدلیري، ولو که د دوی له مدرسو څخه فارغان هم وي.

پاکستان په تېره نیمه پېړۍ کې په ډلو ډلگيو او افغانستان ضد وسله والو پانگونه کړې ده. هیڅکله یې د افغان ملت او ملي – مشروع حاکمیتونه باور وړ بللي نه دي، ځکه خو پاکستان دوښمني اوس په افغانستان کې د ملي فکر زری جوړوي.

پاکستان د افغانستان په ضد پنځوس کاله نړیوالې جگړې په ټپکه اخیستي او ځان یې پرې پرسولی، په دې لوبه کې یې د پینځو نسلونو په گډه تاریخي حافظه کې د ځان په وړاندې د دوښمنۍ او بدبینۍ سونامي راپاڅولې ده، چې اوس یې خپله هم په چاره نه پوهیږي. د پاکستان پوځي واکمنو هغه خونړي جنگونه او ظلمونه چې تر ډیورند پورې غاړه

پښتنو او بلوڅو پرضد کړي، هاغاره يې د افغانانو لپاره طبيعي او هويتی همدردی پياوړی کړی ده. ځکه خو په دې سيمو کې نه پاکستاني پوځ خوندي دی او نه يې پوليس.

پاکستان په تېرو پينځو لسيزو کې د افغانستان په وړاندې د خپلې دوښمنۍ سياست د دين تر څادر لاندې پرمخ وړ، ځان ته يې د اسلام کلا ويل او هره ډله يې افغانستان ته د جهاد په نامه راستوله. اوس نو کيسه سرچپه شوه، نه يوازې دا چې د شته واکمنو په وړاندې له دې حربي څخه گټه اخيستلای نه شي، چې پخپله هم د جهادي او ديني دوښمنۍ څخه کرپړي. داسې دوښمنی، چې له خپلو مدرسو يې فارغان دي او تکفير کولای يې هم نه شي. د پاکستاني طالبانو مدرسې او استاذان د پاکستان په سياسي بنسټ (اسټېبلېشمينټ) کې خورا مهم ځای لري.

پاکستان اوس په افغانستان کې د واکمنۍ د بدلون لپاره نه د تکفير وسله کارولای شي او نه هم د لرو برو افغانانو ترمنځ کوم اعتبار ورپاتې دی.

پاکستان له دېرې ناهیلې او وارخطايي څخه په افغانستان کې د واکمنۍ د بدلون غوښتنه کوي، خو ښايي په دې پوه شي، چې که د ملت په اراده هر مشروع او ملي حاکمیت راشي، د پاکستان په وړاندې به يې ترهغو ذهن و نظر بدل نه شي، چې پاکستان د افغانستان په اړه خپل چلند بدل کړی نه وي.